

YAMAÇ

“Yamaç” yıllık bir şiir antolojisidir.

2024

YAMAÇ'TAN

Yamaç, Simit Çay Edebiyat Etkinlikleri'nin organize ettiği bir şiir seçkisidir. Seçki yıllık olarak yayımlanmaktadır.

Seçkiye şiirinizi göndermek için [bu bağlantıya](#) tıklayabilirsiniz.

ŞİİRLER

- Eylül:** Hacer Elmas (3)
Oluş: Berdel Çelik Tokay (4)
Bir Kahraman: İlayda Çalışkan (5)
Savaş Çocukları: Berdel Çelik Tokay (6)
Sen: Mine Arya Şengül (7)
Hiçim: Seçil Öztürk (9)
Yazdan Sonra: Atıl Murat Baş (10)
Uzak Yıldız: İlker Gedik (11)
Gözlerim Kapalı Seni Görüyorum Ata Gökçe (12)
Çember: Şehnaz Neslihan Gürz (13)
Ne Olur Gel Sevgili: Muhammet Kaan Durmuş (14)
Sevgili: Muhammet Kaan Durmuş (15)
Kanadı Kırık Kuşlar: Serkan Ölçüm (16)
Yanık Bahar: Ersin Yakut (18)
Bir İstanbul Meselesi: Sinem Sevilay Yiğit (19)
Bir Nebze: İlkay Durmuş (20)
Olmalı: İlayda Çalışkan (22)
Bir Çift Gara Lastik Yemeni İşte: Sema Zeren (23)
Rüyalarım Denizler: Yasir Kassap (25)
Delilik: Berdel Çelik Tokay (26)
Mavi Düş: Mevlüt Baba (27)
Tiy/Afyon: Beyza İzmir (28)

Bizi Allah'a Şikâyet Etme Çocuk: Ayşenur Dürlü (29)
Akif'in Türk Milletine Armağanı: Hamza Asım Yalvak (31)
Varoluş ve Var OlamayıŐların Satırları: Efe Özer (33)
Yokluk ve Hiçlik Üzerine: Efe Özer (34)
Akşam Suları: Hikmet Nazlı (35)

EYLÜL

Söyleyeceklerim nasıl bir cendereye düştün Sen böyle
Mahzun kalbim galip olanı seçemiyor
Sillesini yemiş sözlere mana biçilmiyor
Bunca anlamını yitirmişlere karşı bir sesin yetiyor
Eylül şairi şiiri kavuşturan aydır
Yıllar geçse de seni ilk gördüğüm aydır

Eylül başka eylülde seni yaşatan bir güz var
Eylülde sana ait cümleler, hayaller var
Ve şimdi eylül şiirlerde değil evimizin şenliğinde var
Hangi şiirin harcıydı adımızı satırlarda anmak
Hangi âlimin dilindeydi kuramadığımız cümleler
Hangi devrim ateşine kızılık taşıyorduk ellerimizle
Hangi geçmişti bizi gelecekte kavuşturan
Hangi hasretti bizi kırk halatla zamana bağlayan

Hacer ELMAS

OLUŞ

Nasırlı bir vadinin namus merdivenindeyim,
Hayalci bir kamburum ben.
Gri nehirleri görüyor musun?
Ezgisiz ve soğuk demirden.
Kökleri kopuyor,
Çöl kavruđu taçsız bir nefes gibi kopuyor!

Berdel Çelik TOKAY

BİR KAHRAMAN

Bir güneş doğdu ufuktan,
Hem cesur, hem kahraman
Benzemezdi kimse ona,
Umut oldu bu vatana.

Deniz mavisi gözleri,
Parlıyor ufukta.
Anlattığı bir şey var,
Yıkılmayacak bu vatan.

Vatanı kurtarmaktı amacı,
Onunla yürüdü yol arkadaşları,
Korkmadı, yılmadı
Mustafa Kemal'di onun adı.

Geldiğinde veda zamanı,
Tüm Türkiye ağladı,
Mustafa Kemal'in evlatları,
Unutmayacak atasını.

İlayda ÇALIŞKAN

"Cumhuriyetimizin 100. Yılı kutlu olsun. Yaşa Mustafa Kemal Paşa."

SAVAŞ ÇOCUKLARI

Adalet vurulmuş yumruklardan bahsedelim bugün.
Ölüm düşlerine nabız atan gemilere sarılan yosunlardan.
Solmuş yasemin mektuplarına yazılan nedensiz acılardan.
Nice yoksulların anlaşılmayan ağıtlarından.

Ve siz!

Keder yoncasının zavallı çocukları!
Adandığı yolları bilmeden,
Dilsiz kapılarda bekleyenler.

Ve siz!

Tanrının çiçek açmadığı avlularda,
Bir çığ gibi devrilmiş zavallı çocuklar...

Berdel Çelik TOKAY

SEN

Kalbimin tam ortasında hissettiğim kalabalık sızım.

Sen eski bir pencere pervazı çok uzaklara giden zihnimin sıcak buğususun.

İlmik ilmik ördüğüm evsizin atkısı...

Anlam anlam gezdiğim satırlarında hem aşk hem ölüm şiirleri.

Bir gün çiçek çiçek açan bereketli ve sıcak bozkırım, sonra don kesiyor tüm uzuvlarım
parmak uçlarından en keskin uçurlara.

Bir adım bir ayakkabı, cenaze evinin kapısında, bir de bahçede oynayan ölümden
habersiz çocukluğum.

Tırnaklarım kırmızı içinde kalana dek tutduğum balon, maviye özgürce savrulan
kanatlarıyla.

Sen kirpiklerinden uzandığım sılaya, öyle bir sıla ki iliklerim kadar yakın.

Pespaye bir sokak kadınının kaldırımlarda bıraktığı umarsızlık kadar soğuk, alev alev
kavuran çatı gibi aileydin.

Sen, ne var ne yok sırtını dönmüş bir ümitsizliğin kaburgalarında için için aradığı o
güneşin kıvrıntısı...

Öyle sıcak öyle nazlı.

Adım adım perçinlediğim, avuç avuç açtığım göklere göğsümün tam da ortasını.

Gün geldi, sabah açtı gözlerime uzun zaman sonra ilk kez.

Sen geldin, adımların neden öyle kararsız?

Gece ayrılıyor gökyüzünün koynundan, ıslıl ıslıl mavi nehir.

Taşları keskin, taşları yuvarlak, yer yer boğuluyor kafesim yer yer bağrını açıp rüzgara
avaz avaz bağırıyor sevdayı.

Sevda..

Öyle kararsız öyle çekingen bir adım geri bir adım ileri.

Bilmiyorsun benim tabanları delik üzeri parlak siyahlarla bezenmiş, babadan kalma o
bayramlık pabuçlarım, toprak yolları arşınlar ve yemin ettiği ne varsa yapmamaya dair,
yapmak için parçalara ayırır etini.

O yolda dizlerime dolanan ve de zehir saçan her otu, küçük ateşinde, yapayalnız bir
cezvenin buharında pişirir çocuk hevesim.

Uçurtma iplerinde avuç içlerimi kesen gözbebeklerin çığlık çığlığa bir ıssızlık
nöbetinde.

Mavi mavi tutsaklık köpük köpük parmaklık.

Bir mahkûmun boyun eğişinde taşkın özgürlük, buruş buruş gençlik kokar her bir gülüşünde.

Sen gamze gamze umut, uzak mı gözbebeklerinin tırmandığı sarı buğdaylar, o yıl bereketsiz ve bir boğazın ufacık bir kırıntı için dilendiği güçsüz serçe.

Yine de uçuyor. Kanatları küçük, kanatları bir gemi güvertesinde çaresizlik ile boğuşan bir avarenin yer yer uğrayan gürültüsünde çırpınıyor.

Çoğu zaman sessiz, çoğu zaman kollarında sarmalanmaya aç o bebeğin süt çığlıkları.

Mine Arya ŞENGÜL

HİÇİM

Depremden geriye, yağmalanmış serim,
Çaputlarla dilenen hayaller,
Falcı önermesinden, tarot tesellisi kaldı.
Bir de sensiz sesin, kahve yanına lokum.
ne yapayım kafeinsiz geçmiyor günüm.

Yokum...

Parça tuğlalardan çıkıyor,
Tepkimeye girmiş nefesim.
Aklım iki gram, üç gramda ruh ekle.
Senden geriye kalan aklımda.
Eldesiz yalnızlık çıktı ortaya.

Susadı da küfre düşmedi dilim.
Dirilir mi küllü gözyaşımda, sübyan nefsim?
Koğuşunun parmaklıklarında,
Ölü ceset kokusu bu içtiğim.
Sarhoşluğumu af buyur,
Bedensiz kaldım, hiçim.

Seçil ÖZTÜRK

YAZDAN SONRA

Kış erkeğiyim kızım ben sert, rüzgârlı, soğuk kanlı...
Bembeyazım kar örtüsü kadar yalansız, riyasız.
Suratına çarpan fırtına kadar açık sözlü.
Yıldırımlar kadar duygusalım.
Yazdan sonra döneceğimi bilenler kadar hatırlanır.
Üşüyen gözünden anlayabilecek kadar üşümüş...
Kendimi üşütecek kadar kışım.

Atıl Murat BAŞ

UZAK YILDIZ

güneş düşer gönlüne
ve yanı başında
umarsız bir karanlık
erişilmemiş bir aşk...
* * *

gece düşer ömrüme
ve sana kalan
uzak bir yıldızla parlayan
saçlarındaki ıslaklık.

İlker GEDİK

GÖZLERİM KAPALI SENİ GÖRÜYORUM

Görüyorum sen de görüyor musun?
Kapa gözlerini,yaşa sen de ihtimalleri.
Belki küçük bir çocuğum,
Elimde bir demet papatya.
Küçük bir çocuğun utangaçlığı üzerimde.
Veya yıllar sonra kapını çalmışım,
Elimde bir demet papatya.
Tekrar sevmenin heyecanı üzerimde.
Aç şimdi gözlerini
Aç ki gör karşındaki gerçek beni.
Ne çocuk benim,ne de gelecekte gelen ben.
Ben;içi içine sığmayan ben,
Ben; her gün daha çok seven ben,
Ben;yanında çocuk olan ben.
Kıskanıyorum üstünden uçan kuşu bile,
Neden ben o kuş değilim de,
Senin neşenle daha hızlı kanat çırpamıyorum
diye.
Veya neden odana giren ilk güneş değilim de,
Saçlarını,tenini okşayamıyorum diye.
Sadece gözlerimi kapıyorum yatmadan,
Her gün bir önceki günden daha çok içimdekiler.
Sen de kapıyor musun gözlerini?
Kapa ki gör geçmişi veya yaşa ihtimalleri.

Ata GÖKÇE

ÇEMBER

Vakit gece yarısı
Ruhum kederden bir kefen giydi yine.
Gitmek ister bir yanım
Bir yanım ise kafeste.
Yine seçerim.
Hani iki yol vardır ya önümde
Gidemem oysaki
Sevdiklerim ve sevenlerim
Hepsi içimde.
Yapılacak tek şey kaldı şimdi
Söndür sigaranı
Kapat ışığı
Gir “ÇEMBER”in içine...

Şehnaz Neslihan GÜRZ

NE OLUR GEL SEVGİLİ

Zaman kavramı çok saçma dimi
Akıl geçmişe gidiyor
Bilemiyorum garip geliyor bana
Hani ne bileyim
Üç gün önce dünyanın en mutlusu olan
Nasıl oluyor da bugün
Hüzünden uykusuz kalabilir ki
Hem sevgili öyle özledim ki seni
Sigardan kesildim
Ne sigaram kaldı
Ne de sigarayı almaya gidecek dermanım
Seni özleyor içim
Bir yolunu bulup gelsen mi acaba
Ne olur gel sevgili
Hayatın tadı kalmadı
Benim tadım kalmadı
Sen sen diye feryat ediyor içim
Ne olur gel sevgili

Muhammet Kaan DURMUŞ

SEVGİLİ

Unutuyorum gibi seni
Sınırlar yakıyor beni
Ne yapsam olmuyor
Gözlerini unutuyorum mesela
Bir şey soracağım sevgili
Ben anlamadım
Seni unutmak
Tanrının bana ödülü mü
Yoksa laneti mi
Unutuyorum seni sevgili
Kayıyorsun zihnimden
Artık seni hatırlamak için
Galeriye giriyorum
Sarf ediyorum bazı şeyleri
Çok garip dimi
Ne olur yardım sevgili
Unutmak istemiyorum ben seni
Ara mesaj yaz
Mektup gönder
Bir şeyler yap
Aklıma hapsedeyim seni
Unutmak istemiyorum sevgili
...

Muhammet Kaan DURMUŞ

KANADI KIRIK KUŞLAR

Kanadı kırık kuşlar gördüm
Gökyüzüne sevdalı, uçmaya hasret
Dağlara vurgun, ayağı prangalı
Denizlere aşık, kafeslere kapatılmış

Kanadı kırık kuşlar gördüm
Bulutlar arasında hayâllere süzülen
En güzel şarkılarını seherlerde söyleyen
Maviliklere muhabbeti, ilelebet süren

Kanadı kırık kuşlar gördüm
İyileşmek için sessizce, sustukça susan
Kanayan yaralarına tuz bastıkça basan
Özgürlüğe uçmak için, umudu sönmeyen

Kanadı kırık kuşlar gördüm
Toprağa düşmemek için, ayakta duran
Daldan dala konmak uğruna, sabreden
Gökyüzüne kavuşmayı özlemle bekleyen

Kanadı kırık kuşlar gördüm
Gözlerinden bir damla yaş akıtan
Bu son olsun diyerek boyun büken
Kırılan kanatlarını, herkesten saklayan

Kanadı kırık kuşlar gördüm
Derin bir nefes aldı, gökyüzüne baktı
Uçmak için kanada ihtiyacı, artık yoktu
Anlamıştı, hasretin vuslata dönmesi için

Beraber olmak değil
Onun uğruna ölmek gerekiydi

Serkan ÖLÇÜM

YANIK BAHAR

Yakalayalım zamanı iki yakasından.
Sıyrıalım yâr, şu fuzuli insan kalabalığından
Yanan gönlümüz olsun, parlansın aşkıımızdan.
Bahçemin gülleri hep senin baharında.

Seni anmayan gök kıızıla bürünsün
Ayrılığına dayanamaz toprak, yağmur bile üzüldü.
Bu tenhada beklemekten ruhum büzüldü.
Titrek bir lambanın altında sadece seni düşündüm.

Ersin YAKUT

BİR İSTANBUL MESELESİ

Çok sular aktı mı benden sonra?
Çok kez sızladı mı yaran?
Benden sonra sevdin mi birini?
Ya da gözlerinin içine bakarak seni seviyorum dedin mi?

Çok bıçak yarası girdi göğsümün tam ortasına
Kaç acılar atlattım belki de sensiz
Kaç mevsim geçti buluşmamızın üstüne
Kaç kişiler uğradı gönlünün derinlerine.

Sevda bu demi hiçbir şeye benzemezdi
Sen beni uçurumun kenarında yapayalnız bıraktın.
Kaçıp kurtulmak istesem de senden
O uçurumun kenarında arkamdan tutacak olan da sendin,
o uçurumdan atacak olan da.

Çaldı mı o şarkı?
Geçtin mi o Galata sokaklarından?
Ya Haliç Köprüsü?
Denizin serinliği üşüttü mü seni?
Gittin mi o meyhaneye?
İçtiğin mi sevdiğin şaraptan?

Sen beni kırmaktan sevmeye vakit bulamadın.
Ben de hep kendi içimde affetmeye çalıştım seni.
Bu hikaye burada bitti evet.
Koş koşabildiğin kadar özgür yarınlara.
Umarım sırtında bi' yük, göğsünde bi' ağrı olmamışımdır.

Sinem Sevilay YİĞİT

BİR NEBZE

Hüznün bulutlarında geziyorum
Damla damla yağıyorum
Sevdiklerimin üzerine
Gönül isterdi ki
Umut bulutlarında gezeyim
Umut olayım çaresizlere
Bir ateş yakayım bin yanayım
Yangınım dahi bir fayda olsun insanlığa
Bahar olayım rengarenk çiçekler açayım
Güz olayım ama yaprak dökmeyeyim
Kış olup da üşütmeyeyim
Çocuklarla gülüp çocuklarla ağlayayım
O kırık salıncakları da kırık kalpleri de
Ben tamir edeyim
Terk edilmiş tarlaları ben süreyim
Tohum olup saçılalım topraklara
Filizlenip fidan olayım
Yok mu bana da bir nefes diyenlere
İnşirah inşirah yağayım
Bir çivi olayım huzura açılan pencerelere
Rüzgâr olup da gireyim evlerin içine
Işık olayım kör karanlıklara
Su olup serpileyim çoraklaşmış gönüllere
Selam olayım selam bekleyenlere
Olmadı gidemedim kendimden ileri
Kendimden geçtim de bir adım dahi öteye geçemedim

Çürüdüm yenilmeyi umutla bekleyip de çöpe dökülen meyveler gibi
Savruldum
Parça parça tarumar edildim
Kışı yaşadım zemheriyi yaşattım
Ağaç olup da devrildim
Yaprak yaprak döküldüm
Ne bu karamsarlık azizim
Yaşıyorsun işte bir şekilde
Öyle ya infazına gülerek giden
Kendi selasını kendisi okuyanlar gibi
Kendi mezarının taşlarını sırtı kanaya kanaya taşıyanlar gibi
Ne taşlar taşıdı bu omuzlar
Ama şu fani dünyanın yükünü taşıyamadı
Toprağımı en güzel yerlerden kendi ellerimle getirdim
Kendi faydam için değil
Ne zaman onun için yaşadım ki
Bak bari ölümüm bir fayda etsin diyerek çabalıyorum
Benden geriye kalanlar için
Umut ekeceğim ben o toprağa
Kemiklerim çürüdükçe o ektiğim umutlar bir bir yeşerecek
Çınar olacak belki bana bir faydası olmayacak ama
O bayram günleri mezarlıkta koşuşturan o masum çocuklara bir gölge
Ben de geleceğim ama diri olmayacağım diyip de mezar taşlarında tefekkür
eden o yaşlılara bir nebze nefes olacak

İlkay DURMUŞ

OLMALI

Çiçek açan kalbimde,
Bir seni düşledim.
Aydınlatan yüzünle,
Bir seni tanıdım.

Adım adım ilerlerken,
Bir seni düşledim.
Çocuklar güldü bana,
Ben onlara tebessüm ettim.

Şiir yazarken çocuklara,
Mısralarda geldin aklıma.
Çocuklar güldü bana,
Ben onlara tebessüm ettim.

Neşe çaldı bugün plakta,
Kulakların çınlasın dedi bana.
Sordum Neşeye o anda,
Tebessüm etti bana.

Ağacın gölgesinde dinlendim.
Kitap okumak ne güzel dedim.
Çocuklar güldü bana,
Ben onlara tebessüm ettim.

Kendi güzelliklerimle varım dünyada,
Onlar olmasa ben bir hiçim aslında,
Şiir yazıyorum şimdi sırada,
Bana pencereden Bir ıslık yolla.

İlayda ÇALIŞKAN

BİR ÇİFT GARA LASTİK YEMENİ İŞTE...

Bir çift gara lastik yemeni işte....
Çoğumuzun çocukluğunun geçtiği gara lastik ayakkabıları kendisi gibi bizleri de eskitti. Sırf gara lastiklerden pahalı olan sandalet ayakkabılara sahip olamamamın sebeplerinden biri gara lastik yemeniler. Çocukluğumda hiç sandalet terliğinden giyemedim belki ama hep düşlerimin güzel yerlerinde kaldılar. Şöyle pembe bir çift sandaletin hayali. Sizce de güzel değil mi? Yemenimiz her eskidiğinde mahalledeki akrabamız olan halamın eşinin dükkânında alırdık soluğu. O lastik ayakkabıların kokusu hâlâ aklımdadır. Hele poşetinin içinde yan yana dizilmiş bir sürü lastiğin kokusunu barındıran rafları görmeye gör. Arada ayakkabıcıların yanından geçerken anımsarım o kokuyu. (Eskisi gibi değil ama!) Her zaman bir numara büyüğünü alırdık. Sonra modeli, ayağımızda duruşu da önemliydi. Gara lastiğin modeli de mi olur demeyin, şimdi bile pazarlarda bir sürü şekli var. Bizim baktığımız ise ayağımızda kibar durmasıydı. Burnu kaba duranları da vardı. N’apalım çocuk akli işte.

Sonra hoca mektebine de giyerdik bu güzel gara lastikleri. Hoca hep uyarırdı:

— Çorapsız giymeyin! Ayaklarınız caminin halılarını kirletiyor, diye.

Haklıydı da. Ama ben hep o gara lastikleri çorapsız ve camiye giderken de giyerdim. İsteyen pisliğine desin, isteyen sandaletin diyeti, isteyen imkânsızlık. Ama şimdi düşünüyorum da bizim mutlu olduğumuz anların tek şahidi belki de bir çift gara lastik yemeni. Bana hep bunları hatırlatır. Şimdilerde çiçeklileri de çıkmış büyük, küçük yaştakiler için çok güzeller. Ama benim bir çift gara yemenim hepsinden daha renkli gelir bana. Neden

mi? Hayatımın renklerini taşıır çünkü. Bana nereden geldiğimi hatırlatır mesela ve son olarak. Sandalete ulaşılmazlığıma olan ukde, duygularımın sebebi, aynı zamanda beni mektebe kadar takip eden bir çift gara lastik yemenidir. İşte bu bir çift gara lastik yemeninin tekleri gibidir kardeşler de; hayatın renklerini, hayatı taşırlar içinde ve beraberinde; rengi, şekli ne olursa olsun. Ya birbiri ardına gider, birbirini takip eder, ya birbiriyle yol alır ya biri arkada kalır çamura bulanır. Öteki öne geçer, onu bekler.

Öbür tekim olan gardeşçeme. Bir çift çorapsız cılız ayağın altında eskisen de beni mektebe kadar hep takip et olur mu? Rengin pembe olmasa da olur...

Sema ZEREN

RÜYALARIM DENİZLER

Gelir misin benimle uçurumun yamacına
Elimden tutar indirirsin beni denizlere belki
Ya da boş ver atlayayım ben aşağıya
Artık bütün denizler benim
Bir gün Kızıldeniz bir gün Karadeniz'im
Yüzüyorum, geziyorum ve durup bir anda bir şey fark ediyorum
Belki de rüyalarımdır benim denizlerim
Denizlerimde ölümü görüyorum ki bunlar benim rüyalarım
Rüyalarımda belki ölümündür denizlerde ki
Ölümündür benim kocaman dünyalar
Her dünyanın vardır birçok denizi
İşte ben de denizleriyim her bir dünyanın
Her geçen gün denizin dibine biraz daha iniyorum
Ama sonucunda yine uçurumun kenarında buluyorum kendimi
Uçurumun kenarını biliyorum
Bilmiyorum sonunu denizin ama yine de

Yasir KASSAP

DELİLİK

Adaleti, çürük ağaçlara asıp
Uçurumda kendilerini soldurdular.
Bu kuytu ovanın en buhran yerinde
Kökleşen hoyratça bir delilikti bu.

Ve,

Kızıl güneşlerde,
Yıldızlı gözler ararken,
Işık sızmayan mahzenlere girer,
Nahoş arzular içinde kaybolurdum.

Berdel Çelik TOKAY

MAVİ DÜŞ

Gitme, gideceğini bilsemde, gitme...
Hani o ilk haftalar, gecenin sabaha kavuştuğu o anlar.
Hani silmek istediğim ama silemediğim o damlalar.
Seni, senden daha fazla merak eden bir ben.

Gecemi karartıp, gündüzümü aydınlatan.
Üzgün olduğunda, kulağına gelen o ninni.
Sahilin mutluluğunu bozan o sessiz korku.
Kelimelerin sayfaları yorduğu o geceler.

Nerden geldim bilmiyorum ama çağırdığında geldim.
Düşlerime renk kazandırdığın o geceler.
Koridorun sessiz yalnızlığına günaydın.
Yabancı gibi sarıldığımda kaybolan o düşünceler.

Yorulmuştum, yorulmuştuk.
Gitmemen için çok çabalamıştım.
Günden güne eriyen bir buz tanesi gibiydin.
Eridin, eridin kayboldun.

İyi geceler civcivim iyi geceler...

304 ~ 31.10.2023

Mevlüt BABA

TİY-AFYON

Bugün günlerden meşrubat
Tiyatronun içinde sigara içmek yasaktır
Ben ise bahçede on yedinci sigaramı söndürüyorum
Sosyete tiyatromu ele geçirmiş vaziyette
Burası sanat evi soytarılık etme diyor hoca
Duyuyor musunuz?
Bilmediğiniz kitaplardan bahsetmeyin
Ben sessizlik arıyorum
Sizler ise bana sarhoş diyorsunuz
Yanınızda kırmızı gözlü insanlar var
Yüzüme gülümsüyorsunuz
İçeriden bir kadeh aldım
Beyaz yakalılar siz tiyatromda n'apıyorsunuz
Uzak durun sahnemden
Burası soytarılara yakışır bir yer
Sizler bizim gibileri sevmezsiniz

Beyza İZMİR

BİZİ ALLAH'A ŞİKÂYET ETME ÇOCUK

Gördük sizin neler yaşadıklarınızı, katledildi yaştların
Belki anan belki bacın!

Yetişemedik darına tutamadık elini
Bizi Allah'a şikâyet etme sakın çocuk!

Lanetiyle üzerinize çöktü kafir İsrail!
Bilemedi manevi gücünüzün varlığını,
Zorladı, en akıl almaz işkenceleri yaptı.
Ama yine de pes etmedi, Filistin halkı!

Kan gölüyle doldu yollar ,bitmek tükenmez canilik yapıldı her gün,
Geçmedi hırsları bir toprak parçasının
Esiri olduğu gün

Elinde bir parça ekmek ile şehit olan bebek için insanlık üzgün,
Engel olamadığımız için
Bizi Allah'a şikâyet etme sakın çocuk!

Anneler tuttu ellerinde gül kokan evlatlarının cesetlerini,
Yine de isyan bayrağını çekmedi o manevi teslimiyeti,
Biliyordu bu dünya geçici ahiret baki,
Cehennem en güzel yerinde ateşin bol olsun İsrail!

Kurudu dudakların, veremedik bir yudum su yetişemedik imdadına
Akan kanını durduramadık, silemedik kaldırımlarda
Uzattığınız eli, tutamadığımız için
Bizi Allah'a şikâyet etme sakın çocuk!

Binalar yıkılmış, yuvalar dağılmış umurunuzda değil!
Mühim olan tek şey Mescid-i Aksa mücadelesi,
Kurşunlara göğüs gerdi, onların başı dik sadece secdeye eğilir
Küçük bedeni ile kardeşinin son nefesinde şehadet getirir.

Ulaştıramadık bir kuru ekmeği sizlerin önüne
Utandım karnımın doyup, ettiğim yemine
Yakıp yıkılan Filistin değil tek sebebi dinime
Zalimlerin de yanacağı günü bekleriz sen üzülme çaresizliğine
Bizi Allah'a şikâyet etme sakın çocuk!

Rabbim sizinle, mucizeler gösteriyor küçük bedenlere,
O gücü verdi evladını, eşini, sevdiklerini kaybeden acılı annelere
Kim bilir gül bahçesinde ne güzel dolaşüyor yüzleri kan,
melek olan bedenlere
Ağzında kuran ayetleri düşman bile izler derinlemesine
Bilmez ki sizde olan metanetini, büyük sabrı,
onlar ise doymadığı rezilliğine

Sizin mükafatınız cennetle müjdelenirken,
Bu hakikatte yolunuza yalnız devam etmişken,
Toprağınız yıllardır esaret altında, yakın zamanda yine özgürken
Sen ey Kudüs hep peygamber kokusu her yerinde ,
Acınıza ortak olmadık, uykuda şehit olurken,
Bizi Allah'a şikâyet etme sakın çocuk!

Ayşenur DÜRLÜ

AKİF'İN TÜRK MİLLETİNE ARMAĞANI

İstanbul'da dünyaya geldi;
Babası Tahir Efendi öğretmen idi.
Akif çok zeki, kendini iyi yetiştirdi.
Veterinerlik birincisi, edebiyatı çok severdi.

Batı ülkemizi hayasızca ele geçiriyordu.
Halk korkmuş ve çok üzülüyordu.
Akif durur mu? İçi yanıyor.
Derdini kalemine, yazılarına döküyordu...

Baş komutan Atatürk büyük bir zafer kazandı.
Ve sonunda artık bağımsızdı Türk halkı,
Hakk'a tapan bu millete milli marş lazımdı.
Ata'nın emriyle Hamdullah Suphi ilanı yayınladı.

Taceddin Dergâhı'nda derin derin düşünürken
Bir elinde kalem bir elinde mürekkep varken
Şiirine başlamak için bir kıvılcım beklerken
Büyük peygamberin sözü ilham oldu ona "La Tahzen"

Şiir Mecliste coşku ve heyecanla okundu.
Herkes ayakta uzun uzun alkışladı.
Okunan şiir Akif'in Türk milletine armağanı,
İstiklal Marşı'ydı.

Meclisin verdiđi ödölü kabul etmedi.
Milletin marşı para ile satılmaz dedi
Son duası Akif'in Yüce Yaradan'a idi;
"Allah'ım bu millete bir daha istiklal marşı yazdırma." dedi.

Hamza Asım YALVAK
(4. sınıf öğrencisi)

VAROLUŞ VE VAR OLAMAYIŞIN SATIRLARI

Hiç düşündün mü kahroluşun acı tadını
Var oldun mu hiç aslında olmayan bir bedende
Sanrıların kaçınıcı nüshası kim bilir bu
Kaçınıcı kopyası hayatın bu yaşanılanlar
Kaç beden dökülüyor arsızca
Kaç vücut toprak oluyor aşk denilen aciz duygunun altında
Neler yaşandı kim bilir sayısız bedende
Ve neler yaşadı o bedenler birbirleriyle

Var olamıyorlardı bir bedende
Gerçekliğin soğuk rüzgârı okşuyordu soluk tenlerini
Ne o bembeyaz tenler algılıyordu varoluşu
Ne varoluş algılanacak kadar kayda değer bir şeydi

Kopuyordu içindeki zincirler hayatın
Daimî bir serzeniş fısıldıyordu varoluşa
Varoluşa ve aslında hiçbir türlü var olamayışlara

Bir silüet beliriyorlardı arkalarında
Takip ediyordu o bedenleri usulca
Ne büyük hataydı bu
Ne büyük bir yanılısama
Olmayan bir şeyin çevresinde dolaşan bir muamma
Yok sayıyorum artık her şeyin sancısını
Var olamayan aciz ruhları

Efe ÖZER

YOKLUK VE HIÇLIK ÜZERİNE

Yok edemiyorum yokluğumu
Karışıyor mısralar ellerimde
Ruhumun her boşluğunu
Nüksettiriyor yakarışlar yüreğimde

Sahidir kimi aşklar
Katidir yakarışlar
Yokluk ellerimde bir kelepçe
Sancıyor yokluğum birkaç kırık kalemle

Sızlıyor tenimin her bir zerresi
Rüyaya dönüşüyor yazdıklarım
Akıyor bileklerimden yokluğum
Yokluğum,
Ve olamamışlığım

Ufak bir serzenişte bulunuyorum hayata
Kusuyorum hiçliğimi boşluğa
Süzülüyorum karanlıkta
Süzülüyorum ama ben olamıyorum

Prangalar vuruluyor ruhuma
Birkaç kül düşüyor bedenden
Hiçliğin tam ortasına
Hiç olmaya
Ya da hiç bile olamamaya

Efe ÖZER

AKŞAM SULARI

Şu terminal edasıyla poz veren geniş yamaç
Tırmanıyordu bir ağaca yemyeşil.
Değildi baygın
Suları seyrediyordu yine
Serin akşam sularını dingin.
Akıyordu ya pınar
Çoğulumsu, tekmil coşkusu ata ata günbegün
Akıyordu ya otlar üstüne, oluklar üstü akıyordu ya
Parıldamak hercai
Akşam sularında
Serin
Şuh bakışlı bir ılgının ilgisizliğinde
Birkaç grup öveç geçiyordu ilgili
Suya müptezel öveç
Gölgesinden ılgının.
Yamacın gözleri önünde, hem gölgesinde
Oluklardan su içiyorlardı bölük bölük.

Hayat yavaş ilerliyordu kentten dışarı
Geniş yamaç kucaklıyordu zamanı
Geçit vermiyordu akşamüstüne öyle
Kolay kolay bırakmıyordu belli
Güneş ile baş edemiyordu ayçıl.
Şu tarlalar dinlenmeye geçiyordu;
Yoğun güneş kırbacı seansının bitiminin peşinden.
Ben o tarlalarda gülsem hayata;
O sarışın topraklarla gülüşsem.
Doğanın tam dibinde, yöresinde barınıp

Yařantımda var olmuř olagelen
Gamla dolu dilekçemi perçin perçin bölüřsem.
Akıntısında akşam sularının,
Bir ılınının ilgisizliğinde.

Hikmet NAZLI

